

شیوه‌های تقویت نگرش مثبت از دیدگاه قرآن و روایات

محمدحسین توانایی

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

الله سلیم زاده

دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

چکیده

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۱/۱۱ - تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۰/۳۰

انسان‌ها همواره با نوع تفکر خود و بینشی که از جهان دارند از یکدیگر متمایز می‌شوند. انسانی که به گونه‌ای مثبت می‌اندیشد همه رخدادهای عالم را حساب شده و تحت کنترل خالق بزرگ جهان می‌داند. او باورهای زیبا از خود و محیط اطراف دارد، جهان خلقت را بر نظام احسن می‌بیند و از لطف و رحمت خداوند احساس لذت و شادی می‌کند. عوامل متعددی وجود دارد که زمینه ساز مثبت‌اندیشی بوده، در بروز آن مؤثرند. در پژوهش حاضر با مطالعه در آیات قرآن کریم و روایات اهل بیت علیهم السلام درمی‌یابیم که انسان می‌تواند با راهکارهایی مانند تصویرسازی ذهنی مثبت و قرار دادن موفقیت به عنوان پیش‌شرط ذهنی و سخاوت و عفو و بخشش دیگران، نگرش مثبت را در خود تقویت نموده، با یادآوری نعمت‌های خداوند و شکر آن‌ها موجبات فرونی رحمت‌های بی‌شمار الهی را به سوی خود فراهم آورد. در سال‌های اخیر اندیشمندان علوم تربیتی به بررسی اثرات شگفت‌انگیز مثبت اندیشی و پالایش ذهن در زندگی انسان پرداخته‌اند. البته این تحقیقات بیشتر به جنبه‌های روحی - روانی برگرفته از تجربیات و شواهد زندگی افراد یا مطالعات روان‌شناسی اشاره داشته است. در مقاله حاضر، شیوه‌های تقویت مثبت‌اندیشی و اثرات نیکوی آن در موفقیت انسان با الهام از آموزه‌های قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام بررسی می‌شود.

کلید واژه‌ها: تصویرسازی ذهنی، سخاوت، عفو و بخشش، شکر نعمت، قرآن و احادیث.

مقدمه

مدبر، همان‌گونه که خود فرموده، انسان را بر دیگر مخلوقات برتری بخشیده است. پس وظیفه ماست که از تمامی

وقتی به پروردگار قادر مطلق ایمان داشته باشیم، درمی‌یابیم که این خالق

راهکارهایی می‌پردازیم که می‌توان آن‌ها را در جهت تقویت مثبت‌اندیشی به کار برد.

۱- تصویرسازی ذهنی مثبت

همه ما انسان‌ها دارای الگوهای خاصی برای زندگی، در ضمیر ناخودآگاه خود هستیم. این الگوها تصاویر ذهنی ما هستند که همه اعمال و رفتار و احساسات ما از آن سرچشمه می‌گیرد. «کلید اصلی شخصیت و رفتار هر شخص، تصویر ذهنی اوست و آن برداشت ذهنی و روحی است که او از خود دارد. تصویر ذهنی همان تصوری است که از خویشتن داریم، پایه و بنیادی است که تمامی شخصیت، رفتار و حتی کیفیت ما بر اساس آن شکل می‌گیرد. براین اساس به نظر می‌رسد که تجربه‌های ما، تصاویر ذهنی ما را تأیید و تقویت می‌کند».^۱ پس مهم است که چه تصویری در ذهنمان می‌سازیم. تصویر ذهنی، حاصل تجربه‌های زندگی است که در طول زمان در ذهن ما شکل

استعدادها و توانایی‌های اعطاشده در حد کمال استفاده نماییم. انسان مخیر است که راه سعادت و نیکبختی را در پیش بگیرد، یا با رفتن در راه کج، خویشتن را در معرض سقوط و بدبختی قرار دهد. اگر خداوند انسان را برای موفقیت و خوببختی طراحی کرده باشد، در این صورت باید تصویر ذهنی منفی را که باعث می‌شود انسان فکر کند برای بدبختی و ناکامی خلق شده دور انداخت. انسان مثبت‌اندیش با آگاهی از رحمت الهی در صدد انجام کارهای شایسته برآمده، با خلاقیت و پویایی به سوی موفقیت گام برمی‌دارد. تفکر مثبت در صورتی نتیجه می‌دهد و به موفقیت می‌انجامد که ما بخواهیم. گاهی افرادی را می‌بینیم که می‌گویند ما مثبت‌اندیشی را به کار برده‌ایم، اما نتیجه‌ای نگرفته‌ایم. حقیقت این است که باید ماهیت تفکر مثبت را درک کنیم. تفکر مثبت به تلاش و تکرار نیاز دارد. تلاش و تکرار هم نیازمند زمان است و همه این‌ها زمانی و میسر است که شخص تمایل عمیق و قلبی داشته باشد که روی شرایط خود کار کند؛ تمایلی که برخاسته از ایمان انسان باشد. در این مقاله به بررسی

۱. مکسول، مالتز، روان‌شناسی تصویر ذهنی، ترجمه مهدی قراچه‌داغی، ص ۲۲-۲۳.

و هم دیگران را سزاوار احترام و برخورداری از بهترین نعمت بدانیم، همان طور که خداوند انسان‌ها را گرامی داشته است:

﴿ وَلَقَدْ كَرَّمَنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقَنَا تَفْضِيلًا﴾ (إسراء / ٧٠)؛ و به
راستی ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و
آنان را در خشکی و دریا سیر دادیم و از
نعمت‌های پاکیزه روزی بخشیدیم و آنان
را بر بسیاری از مخلوقات برتری دادیم؛
برتری کامل.

هدف از تصویرسازی ذهنی مثبت، یافتن خویش حقیقی است. پس اگر تصاویر ذهنی منفی ناشی از الگوهای نامناسب، باعث تحفیر شخصیت ما گردیده، شایسته است که امکان تغییر را پذیریم و به آن خویشتن حقیقی که خداوند ما را آن‌گونه آفریده برسیم.

تصویرسازی ذهنی در قرآن

قرآن در سوره واقعه در وصف شرایط «السابقون» در بهشت می‌گوید که آنان بر تخت‌هایی زربافت جواهرنشان رو به روی هم تکیه داده‌اند و خادمانی همیشه جوان بر گردشان

گرفته است. تصویر ذهنی همان‌گونه که در طول زمان به وجود آمده، تغییر آن هم نیازمند زمان و تجربه‌های جدید است. جایگزین کردن تصویر ذهنی مثبت با منفی باعث ایجاد توانایی‌ها و کشف استعدادها و خلاقیت‌های انسان می‌گردد.

عده‌ای از انسان‌ها به تغییر الگوها و تصویرهای ذهنی خود باور ندارند و معتقدند آنچه از قبل و در طول زمان آموخته‌اند صحیح است و نباید آن‌ها را تغییر دهند. قرآن این سخن را نمی‌پذیرد و خطاب به این افراد می‌فرماید: ﴿بَلْ
تَبْيَعُ مَا أَفْعَلَنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَلَوْ كَانَ آباؤهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (بقره / ١٧٠)؛ می‌گویند بلکه از آنچه پدران خویش را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم. آیا هر چند پدرانشان چیزی نمی‌فهمیدند و هدایت نیافته بودند [باز هم در خور پیروی هستند]؟

در حقیقت این صحیح نیست که خود را در الگوهای رفتاری منفی قدیم محصور نماییم، بلکه لازم است که هر زمان درباره خود و وضعیت زندگیمان درست بیندیشیم، و با سوق دادن باورهای خود به سمت مثبت، هم خود

می‌رسند که اهل بهشت دارا هستند. خداوند متعال نفس انسانی را مثال و نمونه ذات و صفت و فعل خود ابداع و خلق نموده است.

از همین نکات می‌توانیم دریابیم که خداوند، نفس انسانی را با اقتدار آفریده است، آنسان که می‌تواند اشیاء را در جهان ویژه خود و منطقه‌ای بیرون از جهان حس و شهود، و طبق مشیت و اراده خویش ایجاد نماید. اگر نفس انسانی دارای نیروی کاملی برای تصویر و ایجاد صور خارجی اشیای لذت‌آور در عالم حس شود، در مرحله اول، کمال نفس عبارت از اقتدار آن بر تصویر اشیاء در عالم خیال خواهد بود.^۱

از گفته‌های ملاصدرا چنین بر می‌آید که نفس در دنیا دارای اقتدار ایجاد صور و تصویر است؛ مثلاً ما توانایی این را داریم که در ذهن خود ساختمانی بسیار مرتفع تصور کنیم. همچنین توضیحات ایشان در تفسیر آیات ۲۰ و ۲۱ سوره واقعه یانگر این واقعیت است که انسان نیز می‌تواند با فیض الهی

می‌گردد، با جامها و کوزه‌ها و پیاله‌ای از می‌روان که از آن نه سردرد می‌گیرند و نه مست و بی‌خرد می‌شوند و در ادامه می‌گوید: ﴿وَفَاكِهَةٌ مَّا يَتَحَمَّلُونَ * وَخَمْ طَبِيرٍ مَّا يَشْتَهُونَ﴾ (واقعه/ ۲۰ و ۲۱)؛ و میوه از هر چه اختیار کنند. و از گوشت پرنده هر چه بخواهند. ملا صدر در تفسیر این دو آیه چنین می‌نویسد:

وقتی اهل بهشت چیزی را اختیار یا آرزو نمایند بلادرنگ برای آن‌ها حاضر می‌شود. اگر هر نوع میوه‌ای را در نظر گیرند و آن را گزین کنند، طبق دلخواه آن‌ها، آن میوه‌ها تكون یافته، در دسترس آنان قرار می‌گیرد، چنان‌که هر گاه اشتیاق به گوشت پخته و بریان پرنده و مرغی در دل آن‌ها خطور کند، یکباره و بدون وقفه – آن‌طور که می‌خواهند – برایشان حاضر شود، بی‌آن‌که رنج ذبح و مقدمات آن، آنان را به خود مشغول سازد.

ملاصدرا برای توضیح این حقیقت، بحث گسترده و جالبی را پیش می‌کشد که آن را سرانجام به مقام خلاقیت اراده اهل بهشت می‌رساند؛ و معتقد است که گاهی انسان‌ها در این دنیا به مرتبه‌ای

۱. صدرالدین شیرازی (ملاصدرا)، *تفسیر القرآن الکریم*، ص ۳۲ و ۳۳.

واقع بیانگر همان تصویرسازی ذهنی است که در این احادیث به شکل مثبت آن اشاره شده است. اعمال انسان حاصل فرآیند طبیعی عمل مغز و دستگاه عصبی اوست. «دستگاه عصبی، تجربه خیالی را از تجربه واقعی تمیز نمی‌دهد و در هر دو مورد با توجه به اطلاعاتی که از ناحیه مغز در اختیار او قرار می‌گیرد واکنش نشان می‌دهد».^۳ نمود عملی این مسئله را در افراد هیپنوتیزم شده می‌توان مشاهده کرد که با القای شخص هیپنوتیزم گر در شرایط مساوی، فرد می‌تواند احساس سرمای شدید یا بر عکس آن، گرمای فوق العاده نماید.

«مغز انسان از نظر اندیشه احتیاج به کترول دارد و انسانی که قدرت کترول اندیشه را پیدا کند، می‌تواند مشکلات روانی خود را حل نماید. از موضوعات مهم فرهنگ انسان، تصویرهای ذهنی فردی و اجتماعی اوست. اگر تصویر ذهنی اش، انسانی مثبت، سازنده، فهیم و لایق باشد و این‌ها را در خود ایجاد کرده باشد، در نتیجه تصویر ذهنی که تبدیل به شخصیت، رفتار، گفتار، عمل و

قدرت خالقیت داشته باشد. این، نعمتی است که خداوند به انسان عطا کرده که بتواند با توانایی تصور کردن، هدف‌هایی گوناگون را برای خود بسازد و به سوی موفقیت و سلامت گام بدارد.

تصویرسازی ذهنی در روایات

امام علی علیه السلام در روایتی می‌فرماید:

«إِذَا أَشَّتَكَى أَحَدُكُمْ عَيْنَهُ فَلِيقِرَأَ آيَةً الْكُرْسِيِّ وَلِيُضِمِّرَ فِي نَفْسِهِ أَنَّهَا تَبَرَّأُ؛ فَإِنَّهُ يُعَافِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ»^۱؛ هرگاه یکی از شما از «چشم» خود ناراحت است، «آیة الكرسی» را بخواند و در دل خود تصور کند که چشمش بهبود یافته است. در این صورت چشم او به خواست خدا، درمان می‌شود.

همچنین از امام صادق علیه السلام نقل شده است:

«إِذَا دَعَوْتَ فَاقِيلَ بِقَلِيلٍ وَظُنْنَ حَاجَتَكَ بِالْبَابِ»^۲؛ هرگاه دعا کردی دل را متوجه کن و پندار که حاجت بر در خانه آمده است.

سخنان امام علی و امام صادق علیه السلام در

۱. مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۲۶۲ و ۲۶۳.

۲. کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۲۳۸.

۳. مالتز، روان‌شناسی تصویر ذهنی، ص ۵۷

وقتی تصویر ذهنی شایسته‌ای داشته باشیم، می‌توانیم احساس اعتماد به نفس و به دنبال آن مثبت‌اندیشی را کسب کنیم، می‌توانیم در حد مطلوب عمل کنیم و به موفقیت دست یابیم. این تفاوت انسان با سایر مخلوقات است. «انسان چیزی دارد که حیوان ندارد و آن قوه تخیل خلاق است. بدین صورت از جمع تمامی مخلوقات، انسان تنها یک مخلوق نیست، خالق هم هست، می‌تواند با قوه تخیل خود هدف‌های گوناگونی را مشخص سازد. تنها انسان می‌تواند با استفاده از قوه تخیل خود هدف‌های گوناگونی را مشخص سازد. تنها انسان می‌تواند با استفاده از قوه تخیل خود هدف‌های توانایی تصور کردن، مکانیزم موفقیت خویش را هدایت کند».^۲

باور ذهنی انسان مثبت‌اندیش این است که خداوند روزی رسان است؛ پس با اطمینان خاطر از او طلب روزی می‌کند و می‌گوید: ﴿اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزَلْتَ عَلَيْنَا مَائِلَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لَأَوْلَانَا وَآخِرَنَا وَآيَةً مِنْكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (مائده: ۱۱۴)؛ خداوندا، ای پروردگار ما، از

عکس العمل می‌شود، تأثیر مثبتی بر دیگران خواهد گذاشت و بر عکس اگر تصویر ذهنی انسان، منفی و محرّب و نالائق و مردم‌آزار باشد، اثراتش بر شخص و دیگران گذاشته خواهد شد^۱. حقیقت این است که تصویر ذهنی ناسالم مثل خوره انسان را می‌خورد و او را مسموم می‌کند، در حالی که تصویر ذهنی مثبت باعث تقویت و آرامش جسم و روح انسان می‌شود. اگر در بعضی از دعواهای اختلافات دقیق شویم، در می‌یابیم که جنگ، جنگ تصاویر ذهنی است؛ چون انسان همیشه با توجه به آنچه در مورد خود و محیط اطرافش صحیح می‌داند عمل می‌نماید. در نتیجه هنگامی که تصویر ذهنی صحیحی از افراد دیگر نداشته باشد امکان بروز اختلاف و ناراحتی وجود دارد. پس با ساختن تصویر ذهنی سالم و مناسب می‌توان آرامش و سلامت را درون خود جست و جو کرد نه در غیر خود چنان‌که حافظ گفته است:

سال‌ها دل طلب جام جم از ما می‌کرد
وانچه خود داشت ز بیگانه تمنا می‌کرد

۱. همان، مقدمه دکتر عیسی جلالی

۲. مالتز، روان‌شناسی تصویر ذهنی، ص ۴۱

راه تفضل و کرم و بدون حساب مورد بخشش قرار می‌دهد.

آیات قرآن مجید و احادیث معصومین ﷺ انسان‌ها را به این مسئله توجه می‌دهد که ذهن خود را سرشار از اعتماد به خدا نمایند و به‌طور کلی امور خود را به خدا واگذارند و با اعتماد به او و با عزمی راسخ به فعالیت خویش پردازنند. تنها از او توفیق بخواهند و تنها او را مؤثر بدانند.

۲- قراردادن موفقیت به عنوان پیش شرط ذهنی

باید سعی کنیم همیشه ذهنمان را با افکار مثبت پر کنیم و مصمم باشیم که فرد کارآمدی باشیم. شاید همیشه موفق نباشیم، اما مهم است که با نگرش مثبت شکست‌هایمان را هم مدیریت کنیم و آن‌ها را نیز به سوی موفقیت‌های جدید سوق دهیم. «یکی از اصول اویلیه تفکر مثبت این است که موفقیت را پیش‌شرط ذهنی خود فرض کنید. اگر پیش‌شرط ذهستان فکرکردن درباره موفقیت باشد، به‌طور طبیعی موفقیت را نیز به‌دلیل

آسمان مائدہ‌ای برای ما بفرست که هم عیدی برای اولین و آخرین ما باشد و هم نشانه‌ای از سوی تو، و به ما روزی بخش که تو بهترین روزی دهنگانی.

همچنین خداوند تأکید می‌فرماید که به بندگانی که کارهای مختلف دنیوی آن‌ها را از ایمان به خدا و نماز و زکات غافل نمی‌دارد - یعنی همواره زیبایی‌های خلق خداوند را در ذهن خود متصور می‌شوند و به انجام امور خیر می‌پردازند - از فضل خودش روزی بی‌حساب بالاتر از آنچه در ذهن تصور می‌کنند می‌دهد:

﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَبِزِيَّدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾
(نور/۳۸)؛ تا خدا بهتر از آنچه انجام داده‌اند به ایشان جزا دهد و از کرم خود افزونشان کند، و خدا هر کس را بخواهد بی‌حساب روزی می‌دهد.

علامه طباطبائی در تفسیر این آیه بیان می‌کند که خدای متعال از فضل خودش آنقدر می‌دهد که در برابر اعمال صالح قرار نمی‌گیرد، بلکه بیشتر از آن است، و شیخ طبرسی نیز معتقد است که ثواب به حساب است و تفضل بدون حساب؛ یعنی خدا هر که را بخواهد از

می فرستد، حوادث را به نفع شما تغییر مسیر می دهد، قلوب مردم را به شما متمایل می کند. آری، یاری خدا جسم و جان و درون و برون را احاطه می کند»^۱. وقتی به خدا توکل می کنیم، او ما را به سویی می کشاند که از ادامه راههایی که به زیان ماست یا مشیت الهی بر آن قرار ندارد پرهیز کنیم. با ایمان به خدا و اطاعت امر او می توانیم به پیروزی و موفقیت در کارها امید بسیار داشته باشیم: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفَّيهِمْ أَجُورَهُمْ وَيَرِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ (نساء/۱۷۳)؛ و اما آنها که ایمان آوردن و عمل صالح انجام دادند، پاداششان را به تمامی خواهد داد و از کرم خویش برای آنان خواهد افروزد.

حضرت علی علیہ السلام پیروزی را در سایه ایمان می داند: «بِالطَّاعَةِ يَكُونُ الْفَوْزُ»^۲؛ پیروزی در طاعت خداست.

با ایمان به خدا و تکیه بر لطف او می توانیم به جنبه های مثبت زندگی بیندیشیم و آن گاه فقط انتظار بهترین ها را داشته باشیم: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا

۲. احمدعلی، بابایی، برگزیده تفسیر نمونه، ج، ۴، ص ۴۸۸.

۳. آمدی، غررالحكم، ص ۳۳۲.

خواهد داشت»^۳. البته در این پیش شرط نکته مهم، کمک خواستن از خداست. با ایمان به خداوند می توان از نیروهای عظیمی که او در وجود ما انسان ها به امانت گذاشت، برای رسیدن به موفقیت یاری جست. این وعده الهی است که قرآن بیان می کند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَصَرَّفُوا اللَّهُ يَنْصُرُكُمْ وَيُبَيِّنُ أَقْدَامَكُمْ﴾ (محمد/۷)؛ ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر خدا را یاری کنید یاریتان می کند و گامهایتان را استوار می دارد. تکیه بر مسئله «ایمان» اشاره به این است که یکی از نشانه های ایمان راستین، پیکار با دشمنان حق است. یاری کردن خدا به معنای یاری کردن آیین او، یاری کردن پیامبر او، و شریعت و تعلیمات اوست؛ اما ببینیم وعده ای را که خداوند در برابر دفاع از آیینش به مجاهدان داده چیست؟ می گویید: شما را یاری می کند. در قلب شما نور ایمان و در روح شما تقوا، در اراده شما قدرت و در فکر شما آرامش می افکند. از سوی دیگر فرشتگان را به یاری شما

۱. پیل، نتایج شگفت انگیز تفکر مثبت، ترجمه امیر بهنام، ص ۴۰.

پیشامدها مقابله کنید^۱.

عوامل رسیدن به موفقیت

در راه رسیدن به موفقیت عواملی وجود دارد که رعایت آن‌ها نکات به‌نظر ضروری می‌رسد: «۱- هدفمن را بدانیم، ۲- دست به عمل بزنیم، ۳- بدانیم که به چه نتایجی دست یافته‌ایم و ۴- قدرت انعطاف و تغیرپذیری داشته باشیم».^۲

- هدف‌گذاری

بی‌تردید هدف در دنیای یک انسان، مهم‌ترین عامل حرکت و طراحی آینده زندگی اوست. هدف به زندگی انسان معنی می‌بخشد. انسان بدون هدف، سرگردان است و نمی‌داند چه باید بکند. در واقع چنین انسانی احساس بلا تکلیفی و سردرگمی می‌کند. هدف و برنامه‌ریزی در زندگی به انسان انگیزه و اعتماد به نفس می‌دهد، باعث ایجاد امید، نشاط و انرژی می‌شود. هدف، مقصد و مسیر زندگی را مشخص می‌کند. وقتی

اللهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ
وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعَ اللهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
فَازَ فَوْرًا عَظِيمًا^۳ (احزاب/ ۷۰ و ۷۱)؛ ای
کسانی که ایمان آورده‌اید، تقوای الهی پیشه کنید (خدا ترس باشید) و سخن صواب بگویید، تا کارهای شما را اصلاح کند و گناهانتان را بر شما بینخاید و هر که خدا و رسولش را اطاعت کند، قطعاً به کامیابی بزرگ رسیده است.

«انسان در سایه ایمان به خدا می‌تواند ایمان به موفقیت خود را حفظ کند. ایمان داشته باشید که به سمت پیروزی و موفقیت پیش می‌روید. با این ایمان می‌توانید به موفقیتی که انتظارش را می‌کشید نائل شوید. چرا در کتب آسمانی این‌قدر از ایمان صحبت شده است؟ زیرا ایمان واقعی، شما را قادر می‌سازد کارهایی خارق العاده انجام دهید. فقط کافی است به توانستن خود ایمان داشته باشید. ایمان درهای خلاقیت و پویایی را به روی شما می‌گشاید و قدرتی به شما می‌بخشد که بتوانید با مشکلات و

۱. پیل، نورمن وینستون، نتایج شگفت‌انگیز تفکر مثبت، ص ۶۴.

۲. رایینز، آتنونی، به سوی کامیابی، ترجمه مهدی مجردزاده کرمانی، ج ۱، ص ۷۳

وجود انسان است، که او را در رسیدن به موفقیت یاری می‌کند. عکس این مسئله نیز صادق است، به این معنی که کوتاهی در عمل و تلاش نکردن، آدمی را به سمت رکود و خمودگی می‌برد، چنان که پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «إِذَا قَصَرَ الْعَبْدُ فِي الْعَمَلِ ابْتَلَاهُ اللَّهُ بِالْهَمٍ»^۱؛ هرگاه بندهای در عمل کوتاهی کند، خداوند او را به غم دچار سازد.

بررسی بازتاب‌های اقدامات و انعطاف‌پذیری

در مسیری که به سوی موفقیت طی می‌شود لازم است پیوسته بازتاب و نتایج اقدامات خود را بررسی کنیم و بینیم که این کارها ما را به هدف نزدیک‌تر می‌سازد یا از آن دور می‌کند و اگر برای رسیدن به نتیجه دلخواه تغییری در رفتارمان لازم باشد، قدرت انعطاف برای آن تغییر را داشته باشیم؛ مثلاً اگر لازم باشد، زمان رسیدن به هدف را تغییر داده، آن را قدری طولانی‌تر یا کوتاه‌تر نماییم. به هر حال آنچه در رسیدن به موفقیت و کامیابی بسیار مهم

۱. متقی‌هندي، *كتنز العمال*، ج ۳، ص ۳۲۸، ح ۶۷۸۸.

خلقت جهان با اين عظمت توسيط خدai رحman براساس هدف‌گذاري صورت گرفته، پس شايسته است که انسان به عنوان جانشين خدا در روی زمين نيز در زندگi خود هدف و مقصد برنامه‌هايش را مشخص کند. انسان مؤمن با قلبی سرشار از اعتماد به خدا يقين دارد با هدف‌گذاري صحيح در کارها، خداوند او را در انجام کارها ياري می‌کند: ﴿بِلِ اللَّهِ مَوْلَأُكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ﴾ (آل عمران/۱۵۰)؛ آري تنها خداوند مولاي شماست و همو بهترین ياري کنندگان است.

- اقدام و عمل

پس از هدف‌گذاري، اقدام و عمل باید صورت گيرد. بي گمان برای تحقق يك هدف، حرکت و تلاش مستمر ضروري است. تلاش و حرکت برای رسیدن به هدфи که خودمان آن را با تکيه بر لطف الهی برنامه‌ريزي کرده‌ایم، دنيا يی از اشتياق در ما ايجاد می‌نماید؛ چون می‌دانیم دستاورد اين تلاش، هدفي است که خود آن را طراحی نموده‌ایم. اين تلاش همراه با شور و اشتياق در واقع منع ايجاد يك انرژي عظيم در

پشتکار به دست نمی‌آید»^۱.

در رأس همه این عوامل، آنچه باید به آن دقت کنیم، این است که وقتی به خدا ایمان داریم خود را قوی و قدرتمند احساس می‌کنیم؛ چون می‌دانیم خدا بهترین یار و مونس و پشتیبان انسان مؤمن است و هیچ‌گاه او را از فضل و رحمت خود مأیوس نمی‌سازد.

۳- بخشش و سخاوت

بخشش و سخاوت از دیگر عواملی است که ذهن انسان را برای جایگزین کردن افکار مثبت و احساس لذت و رضایت آماده می‌کند. با اندیشیدن در جهان هستی، آن را سرشار از فیض و بخشش خداوندی می‌بینیم.

حتی با وجود ناسپاسی بعضی بندگان، خداوند هم چنان نعمت‌های خود را به آنان عطا می‌کند: «كُلُّ نِعْمَةٍ هَوْلَاءِ وَهُؤْلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مُحْظًورًا» (إسراء / ۲۰)؛ همه را، این گروه و آن گروه را، از عطای پروردگار特 مدد می‌بخشیم، و عطای پروردگار تو از کسی منع نشده است.

۱. رابینز، آتنونی، به سوی کامیابی، ج ۱، ص ۷۳-۸۳

است، ایمان و تلاش است. به کاربردن نیروهای الهی در زندگی یکی از مهم‌ترین گام‌ها برای پیش شرط گذاشتن موفقیت در ذهن است. مطمئناً لازم است اهدافی را مشخص کنیم که با خواست خدا در مورد ما هماهنگ باشد. سعی کنیم خدا را همواره در مرکز الگوهای فکری خود داشته باشیم. آن‌گاه مطمئن باشیم که موفق خواهیم شد.

راه‌های رسیدن به موفقیت

در اینجا هفت نکته که دانستن آن‌ها می‌تواند در رسیدن به موفقیت مؤثر باشد بیان می‌شود:

۱- هر حادثه دارای دلیل و مقصودی است که به سود ماست.

۲- چیزی به نام شکست وجود ندارد، فقط نتایج موجودند.

۳- مسئولیت هر اتفاقی را به گردن بگیرید.

۴- برای بهره‌بردن از چیزی شناخت کامل آن لازم نیست.

۵- بزرگ‌ترین سرمایه شما، دیگران‌اند.

۶- کار نوعی تعریح است.

۷- هیچ توفیق پایداری، بدون

احساس آرامش درونی متوجه می‌شویم بیش از آنچه بخسیده‌ایم خداوند به ما ارزانی می‌دارد. در این‌باره حضرت علی علیّاً می‌فرماید: «مَنْ يُعْطَ بِالْيَدِ الْقَصِيرَةِ يُعْطَ بِالْيَدِ الطَّوِيلَةِ»^۲; کسی که با همه کوتاه دستی ببخشد او را با دست دراز ببخشند.

«اگر در بیابید که بخسیدن، یعنی داشتن و به دست آوردن، بزرگ‌ترین اصل حیات را دریافته‌اید. وقتی نمی‌بخشید، جهان نیز به شما نمی‌بخشد»^۳. وقتی چیزی را می‌بخشیم؛ یعنی اطمینان داریم که ما مالک دارایی و ثروت خود هستیم، نه ثروت مالک ما! وقتی این‌گونه بیندیشیم به راحتی می‌توانیم از آنچه داریم به دیگران ببخشیم، و احساس سعادت و خوشبختی می‌نماییم. چون اگر سرمایه‌های کلان فقط در حساب پس‌انداز ما باشد و هیچ استفاده‌ای از آن نکنیم، این ثروت مانند ثروتی که متعلق به دیگری است، دردی از ما دوا نمی‌کند. افراد بسیاری می‌گویند هر وقت پولدار شدم بذل و بخشش می‌کنم و به

علامه طباطبایی «هؤلاء و هؤلاء» را دو گروهی بیان می‌کند که یکی نعمت خدا را در طلب آخرت و دیگری در طلب دنیا مصرف می‌کند. هر دو گروه از عطای پروردگار خود برخوردارند؛ یعنی در حقیقت بخشش‌های خداوند نامحدود است. از سوی دیگر نباید فکر کنیم که چون خداوند روزی همه بندگان را می‌رساند، ما دیگر وظیفه‌ای نسبت به همنوعان و نیازمندان جامعه نداریم. آری، خداوند روزی همه را در عالم، تضمین و تأمین کرده است: «وَقَدْرَ فِيهَا أَوْاتَهَا» (فصلت/۱۰)؛ خداوند اقوات و روزی جانداران را در جهان به اندازه قرار داد.

«این مواد غذایی به اندازه نیازمندان و تقاضاکنندگان است. به این ترتیب خداوند نیازمندی‌های همه نیازمندان را پیش‌بینی کرده و برای همه آن‌ها آنچه لازم بوده است آفریده»^۴.

اما نباید از این نکته غفلت ورزید که انسان‌ها نسبت به یکدیگر مسئول‌اند و باید در زندگی، یکدیگر را یاری دهند. وقتی از نعمت‌هایی که خداوند به ما داده به دیگران می‌بخشیم، علاوه بر

۲. نهج البلاعه، حکمت ۲۳۲

۳. کاترین، پاندر، قانون شفا، ص ۱۵۷

۴. بابایی، برگزیده تفسیر نمونه، ج ۴، ص ۳۰۰

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الرَّكَوَةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ (مائده: ٥٥)؛ ولی و سرپرست شما تنها خدا و رسول اوست و کسانی که ایمان آورده‌اند؛ همان‌ها که نماز را بر پا می‌دارند و در حال رکوع زکات می‌دهند.

به نظر می‌رسد مسئله خمس و زکات هم که از واجبات دین شمرده شده، خود نوعی تعلیم و تمرين انسان‌های مؤمن در جهت تقویت خصلت پسندیده بخشنود و سخاوت باشد.

۴- یادآوری نعمت الهی و شکر نعمت‌ها

از دیگر اصول و عوامل تفکر مثبت، به یادآوردن نعمت‌هایی است که خداوند به ما داده و به‌دبیال آن، شکر نعمت‌های الهی که به ما ارزانی داشته است. شکر نعمت آنچنان که خداوند فرموده، باعث افزایش عطایای الهی می‌شود: **﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾** (ابراهیم/٧)؛ اگر سپاس گزاری کنید البته نعمت شما را افزون خواهم کرد. در آیات متعددی از قرآن کریم خداوند انسان‌ها را به یادآوری نعمت‌هایی که عطا کرده تذکر می‌دهد:

﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُتُمْ أَعْدَاءَ

دیگران کمک می‌کنم، در حالی که وابستگی به پول به کم و زیادی آن ربطی ندارد. با بخشیدن سهمی از دارایی خود، تلویحاً به مغز خود می‌فهمانیم که بیش از حد نیاز، ثروت داریم و با این کار نوعی احساس بی‌نیازی و عدم وابستگی به مادیات به ما دست می‌دهد. پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «السخاءُ غُنْمٌ»^۱. سخاوت و بخشنودی نوعی بی‌نیازی است.

ثروت واقعی فقط نوعی احساس است؛ احساس بی‌نیازی. لازم نیست ثروت بی‌حساب داشته باشیم، بلکه باید حس سخاوت و بخشنودی را با تکرار این عمل در خود تقویت نماییم. سخاوتمند واقعی از بخشنود خود احساس لذت می‌کند.

یکی از الگوهای زیبای سخاوت و بخشنودی در اهل بیت ﷺ که در قرآن بیان شده، حضرت علی علیه السلام است، که وقتی متوجه نیازمندی شد که درخواست کمک داشت، در حالی که مشغول نماز بود، انگشت‌تری خود را به وی بخشید: **﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ**

۱. یعقوبی، احمد بن اسحاق، تاریخ یعقوبی، ج ۲، ص ۲۴۶.

تو مشغول به آن نعمت شود، و خدا را فراموش کنی، و همچنین راضی بودن به نعمت او و این که نعمت خدا را وسیله عصیان او قرار ندهی، و اوامر و نواهی او را با استفاده از نعمت‌ها یش زیر پا نگذاری.

از این‌جا روشن می‌شود که شکر هر نعمت از چه راهی امکان‌پذیر است. همچنین در حدیث دیگری از امام صادق علیه السلام نقل شده است:

«شُكْرُ النَّعْمَةِ اجْتِنَابُ الْمَحَارِمِ»^۳؛ شکر نعمت آن است که از گناهان پرهیز شود. در مناجات شاکرین از مناجات‌های پانزده‌گانه امام سجاد علیه السلام می‌خوانیم: «فَكَيْفَ لِي بِتَحْصِيلِ الشُّكْرِ وَشُكْرِي إِيَّاكَ يَفْتَقِرُ إِلَى شُكْرٍ، فَكُلُّمَا قُلْتُ لَكَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَيَّ لَذُكَّرًا أَقُولُ لَكَ الْحَمْدًا!»؛ چگونه می‌توانم حق شکر تو را به جای آورم، در حالی که همین شکر من نیاز به شکری دارد، و هر زمان که می‌گوییم «لک الحمد» بر من لازم است که به خاطر همین توفیق شکرگزاری بگوییم «لک الحمد»!

بدین‌سان بالاترین مرحله شکر این است که انسان دریابد از شکر کامل

فاللَّهُ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُمْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهَدُونَ» (آل عمران/۱۰۳)؛ و نعمت خدا را برس خود یاد کنید که دشمن یکدیگر بودید، پس او میان دل‌های شما الفت قرار داد و به موهبت او با هم برادر شدید، و بر لبه پرتگاه آتش بودید که شما را از آن رهانید. حداوند این گونه آیات خود را برای شما بیان می‌کند تا هدایت یابید.

«شکر نعمت در مقابل کفران نعمت است. شکر نعمت این است که انسان، سراسر جهان، اعم از آفاق و انفس و عالم و آدم را نعمت خدا بداند و آگاه باشد که در کنار سفره نعمت خدا نشسته است و باید این نعمت را بجا مصرف کند».^۱

امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «أَدَنَ الشُّكْرُ رُؤْيَا النَّعْمَةِ مِنَ اللهِ مِنْ غَيْرِ عِلْمٍ يَتَعلَّقُ القلبُ بِهَا دُونَ اللهِ، وَالرَّضَا بِمَا أُعْطِاهُ، وَأَنْ لَا تَعَصِّبَهُ وَتُخَالِفَهُ بِشَيْءٍ مِنْ أَمْرِهِ وَنَهِيِّهِ بِسَبَبِ مِنْ نِعْمَتِهِ»^۲؛ کمترین شکر این است که نعمت را از خدا بدانی، بسی آن که قلب

۱. جوادی آملی، مراحل اخلاقی در قرآن، ص ۳۰۹.

۲. شیخ عباس قمی، سفينة البحار، ج ۱، ص ۷۱۰.

قدردانی و سپاس از تلاش بزرگان حال و گذشته جامعه انجام می‌شود، مردم را به حرکت و تلاش بیشتر دلگرم و امیدوار می‌گرداند.

۵- عفو و بخایش دیگران

عفو و بخایش یکی از آثار ایمان و صفات پسندیده اخلاقی است، که ذهن انسان را به سوی آرامش و رحمت هدایت می‌کند. کسی که اشتباہ دیگران را نادیده می‌گیرد خدای متعال نیز از گناهان او درمی‌گذرد و وی را مورد رحمت و مغفرت قرار می‌دهد.

قرآن خطاب به انسان‌ها می‌فرماید: ﴿وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (تغابن/۱۴)؛ و اگر عفو کنید و صرف‌نظر نمایید و ببخشید (خداد شما را می‌بخشد)؛ چرا که خداوند آمرزنده و مهربان است.

علامه طباطبائی در مورد «تعفو» و «تصفحوا» و «تغفرو» می‌گوید: «مراد تشویق مؤمنان به صرف‌نظر کردن از دشمنی اطرافیان است، و در مورد «فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ» معتقد است که اگر منظور، مغفرت و رحمت خاصه الهی باشد، پس خطا بش به مؤمنان است و وعده جمیل به مؤمنان در

نعمت‌های الهی ناتوان است. به گفته سعدی عليه الرحمه: «در هر نفس دو نعمت موجود است و بر هر نعمت شکری واجب. از دست و زبان که برآید کز عهده شکرش به درآید».^۱ یک انسان مثبت‌اندیش می‌داند که خدا از شکر او بنياز است و این انسان‌ها هستند که نیازمند نعمت‌های او هستند. «شکرگزاری ما صرفاً به خاطر خود ماست و دلیلش این است که ما در زندگی، آن چیزی را به دست می‌آوریم که برایش وقت صرف می‌کنیم. وقتی به خاطر موهبتی که نصیمان شده است، لب به سپاس می‌گشاییم، احساس غنی تر بودن می‌کنیم، و همین احساس است که موهبات بیشتری را به زندگیمان سرازیر می‌کند».^۲

از سوی دیگر، احیای روح تشکر و قدردانی در سطح جامعه و ترویج آن، باعث ایجاد نشاط و حرکت پویای جامعه به سوی پیشرفت و موفقیت می‌گردد. برگزاری مراسمی چون سالگرددها و بزرگداشت‌ها که به عنوان

۱. محمدعلی، فروغی، *مجموعه آثار شیخ مصالح الدین سعدی شیرازی*، ص ۱۶.

۲. آندره، متیوس، آخرین راز شاد زیستن، ترجمه وحید افضلی راد، ص ۹۸.

اگر نیکی را عیان کنید، یا نهان دارید، یا از بدی دیگران درگذرید، البته خداوند بخشاینده توانست.

بته ظلم سیزی ارزشمند است و انتقام و قصاص، حق طبیعی انسان هاست، اما خدای سبحان انسان ها را به عفو و گذشت تشویق می کند. حضرت علی علیّه السلام می فرماید: «إِذَا قَدَرْتَ عَلَى عَدُوٍّكَ فَاجْعَلِ الْعَفْوَ عَنْهُ شُكْرًا لِلْقَدْرَةِ عَلَيْهِ»^۱; وقتی بر دشمن خود پیروز شدی عفو او را شکرانه این پیروزی قرار ده.

«خدای سبحان مردم را به عفو و بخشش و نهی از بدگویی آشکار از یکدیگر - هر چند به خاطر انتقام گرفتن باشد - دعوت کرده، تا آنان را به عملی که نزد او بهتر و محبوب تر است تشویق کند و بدین منظور آشکار ساختن خیر و پنهان داشتن آن را به عنوان عامل عفو و گذشت ذکر کرده است».^۲

«بخشش واقعی فراموش کردن و بیرون ریختن تمامی کدورت هاست. وقتی راه بخشش را برمی گزینیم، وقتی تغییر می کنیم، دیگران هم تغییر می کنند. وقتی

مقابل چشم پوشی آنان از خطأ و دشمنی زنان و فرزندانشان می دهد، هم چنان که در آیه ۲۲ سوره نور نیز همین وعده را به مؤمنان صاحب عفو و صفح داده است: ﴿وَ لِيَعْفُوا وَ لِيَصْفُحُوا أَلَا تَجْبَوْنَ إِنْ يَغْرِيَ اللَّهُ لَكُمْ﴾؛ و اگر منظور، مغفرت و رحمت عام الهی باشد، در این صورت می خواهد بفرماید اگر مؤمنان چنین کنند خود را به صفات خدا متصف و به اخلاق خدایی متخلق کرده اند؛ چون خدا هم غفور و رحیم است».^۳.

دعوت به عفو در قرآن و احادیث
وقتی خطای دیگران را می بخساییم از تقصیر آنها چشم پوشی می کنیم احساس خوبی به ما دست می دهد. وقتی دیگران را در ذهنمان می بخساییم و رها می کنیم به آرامش می رسیم. باید تلاش کنیم مشوق خوبی ها باشیم و نسبت به بدی ها بخشاینده باشیم. این چیزی است که خداوند از ما خواسته است:

﴿إِنْ تُبْدِلُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾؛ (نساء / ۱۴۹)؛

۱. طباطبائی، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۵، ص ۹۴.

۲. نهج البلاغه، حکمت ۱۱.

۳. امین الاسلام طرسی، جوامع الجوامع، ج ۳، ص ۲۰۲.

خود بسازد و به سوی موفقیت و سلامت گام بردارد. با ایمان به خداوند می‌توان از نیروهای عظیمی که او در وجود انسان‌ها به امانت گذاشته، برای رسیدن به موفقیت یاری جست. سخنان معصومین علیهم السلام بر تصویرسازی ذهنی مثبت و داشتن باورهای صحیح در انسان تأکید دارد.

همچنین سخاوت و بخشندگی و عفو و گذشت از جمله عواملی هستند که ذهن انسان را برای جایگزین کردن افکار مثبت و ساختن تصویر ذهنی مناسب آماده می‌کنند. از دیگر راهکارهای تقویت مثبت‌اندیشی، یادآوری نعمت‌هایی است که خداوند به ما داده و به دنبال آن، شکر نعمت‌هایی است که به ما ارزانی داشته است. یک انسان مثبت‌اندیش می‌داند که خدا از شکر او بی نیاز است و این انسان‌ها هستند که نیازمند نعمت‌های اویند. ما در حقیقت با شکر نعمت، موجبات نزول نعمت‌های بیشتر خداوند را فراهم می‌آوریم. با به کار بستن راهکارهای یاد شده در سایه ایمان و توکل به خداوند می‌توان به سوی موفقیت و کمال گام برداشت.

نگرش خود را نسبت به دیگران عوض می‌کنیم، آن‌ها هم شروع به تغییر رفتار خود می‌کنند، گویی در همان لحظه‌ای که تصمیم به تغییر زاویه دید خود می‌گیریم، دیگران هم به انتظارات تغییر یافته ما پاسخ مثبت می‌دهند^۱.

بی‌تر دید عفو و گذشت از اخلاق پسندیده است و چنان‌که یاد شد، آیات و روایات بسیاری بر این مسئله گواه است. به این ترتیب یک انسان مثبت‌اندیش با امید به عفو و بخواشش الهی خود را به این صفت خدایی آراسته نموده، با گذشت از خطای دیگران زمینه رشد و تعالی خود و ایجاد صمیمیت در ارتباط با دیگران را فراهم می‌سازد.

سخن پایانی

قرآن پیروی از الگوهای نادرست را در زندگی نمی‌پذیرد. آیات قرآن کریم بیانگر این واقعیت است که انسان می‌تواند با فیض الهی قدرت خالقیت داشته باشد. این، نعمتی است که خداوند به انسان عطا کرده که بتواند با توانایی تصور کردن، هدف‌های گوناگون را برای

۱. متیوس، آخرین راز شاد زیستن، ص ۵۰-۵۱.

منابع

۱. قرآن کریم.
۲. نهج البلاغه.
۳. صحیفه سجادیه.
۴. آمدی، عبدالواحد، *غیرالحکم*، ترجمه و نگارش محمدعلی انصاری، انتشارات مهرآین، بی‌جا، ۱۳۳۷.
۵. بابایی، احمدعلی، برگزیده *تفسیرنمونه* دارالکتب اسلامیه، تهران، ۱۳۸۲.
۶. پاندر، کاترین، *قانون شفا*، ترجمه گیتی خوشدل، انتشارات روشنگران، تهران، ۱۳۸۲.
۷. پیل، وینسنت نورمن، *تابع شگفت انگیز فنکر* مثبت، ترجمه امیر بهنام، نسل نوآندیش، تهران، ۱۳۸۸.
۸. جوادی آملی، عبدالله، *مراحل اخلاقی در قرآن*، انتشارات اسراء، قم، ۱۳۸۸.
۹. رابینز، آنتونی، به سوی کامیابی، ترجمه مهدی مجرددزاده کرمانی، موسسه فرهنگی راه بین، تهران، ۱۳۸۵.
۱۰. صدر الدین الشیرازی (ملاصدرا)، محمد بن ابراهیم، *تفسیر القرآن الکریم*، انتشارات بیدار، قم، ۱۴۱۱.
۱۱. طباطبایی، سیدمحمدحسین، *المیزان فی تفسیر القرآن*، دارالکتب اسلامیه، تهران، ۱۳۷۲.
۱۲. طبرسی، فضل بن حسن، *جوامع الجامع*، تهران، انتشارات دانشگاه تهران و مدیریت